

přečin, může doba tohoto vedlejšího trestu činiti pouze 1 rok. Proto vyslovením ztráty politických práv na 3 roky byl porušen zákon v ustanovení § 3 čis. 3 zák. čis. 75/1919. Ježto pak porušením zákona byl čin obžalovaného kvalifikován přísněji než mohl býti kvalifikován při správném použití zákona a ježto obžalovanému byl vyměřen i vedlejší trest, který při správném použití zákona vyměřen býti nemohl, bylo uznati právem, že podle posledního odstavce § 422 tr. p. zrušuje se z důvodu zmatečnosti podle § 385, čis. 1 b) a 2 tr. p. uvedený rozsudek co do kvalifikace trestného činu obžalovaného M. R. a co do uvedeného vedlejšího trestu, trestný čin obžalovaného se kvalifikuje se zřetelem na vyměřený trest a na ustanovení § 20, odst. 2 tr. z. jako přečin a vedlejší trest ztráty politických práv se pomíjí.

Čís. 5234.

Deti na okraji silnice sú prekážkou, pre ktorú má riadič automobilu zavčas upraviť rýchlosť jazdy tak, aby aj pri nenadálom vbehnutí niektorého z detí do cesty mohol vozidlo na celkom krátku vzdialenosť zastaviť.

(Rozh. zo dňa 27. februára 1935, Zm III 631/34.)

N a j v y š š í s ú d v trestnej veci proti Drovi E. S., obžalovanému z prečinu ťažkého poškodenia tela z nedbalosti, na základe verejného pojednávania zmätočnú sťažnosť obžalovaného čiastočne odmietol a čiastočne zamietol.

Z d ô v o d o v :

V ďalších námietkach je zmätočná sťažnosť bezdôvodná. Keď je zistené, že obžalovaný išiel stále pôvodnou rýchlosťou asi 40 km za hodinu, aj keď na vzdialenosť 10—15 m začala bežať L. B-ová cez cestu, hoci videl — a keď, ako tvrdí, nevidel, pri náležitej pozornosti vidieť musel — že na okraji silnice stoja deti, je v tom správne shľadaná jeho trestná neopatrnosť; deti na okraji silnice sú prekážkou, pre ktorú treba rýchlosť jazdy automobilu upraviť zavčas tak, aby riadič mohol zastaviť auto na celkom krátku vzdialenosť aj pri nenadálom vbehnutí niektorého z detí do cesty, s ktorým musí automobilista ako so zjavom u nerozumných detí obvyklým počítať a podľa neho sa zariadiť. Nepozornosť a tým aj vina obžalovaného je tým viac zrejmá, keď tvrdí, že dieťa na silnici nevidel; tým zanedbal prvý predpoklad povinnej opatrnosti riadiča automobilu, aby si cesty dobre všímal. Že poškodenie L. B-ovej nebolo ešte vážnejšie, nemôže obžalovaného sprostíť viny, lebo na kvalifikáciu ťažkého poškodenia z nedbalosti stačí také poškodenie tela, aké zistily sudy nižšieho stupňa (cez 8 dní). Že dieťa vbehlo obžalovanému do cesty, neruší kauzálnu súvislosť jeho neopatrného jednanja s nastalým poškodením, lebo prípadná spoluvina poškodenej alebo osôb, ktoré ju mali mať pod dozorom, nie súc výlučná, túto súvislosť neruší. V týchto bezdôvodných výtkach bola zmätočná sťažnosť podľa § 36 I. por. nov. zamietnutá.